

2018. április 15. Húsvét 3. vasárnapja – Lk 24,35-48 – „Miért támad kétely szívetekben?”

Homo dubius – az ember kételkedő lény. Tudunk hinni, és tudunk nem hinni. Kinek? Miben? Mit? Egyre megy? Olykor a túlélésünk, olykor „csupán” közösségünk fejlődése múlhat azon, hogy képesek vagyunk-e megkérdőjelezni a látott vagy hallott üzenetet, személyes tapasztalatot. Nem hinni valakinek, ha hazudik, vagy nem hinni a régi igazságban, hogy szárnyak nélkül lehetetlen a repülés – az efféle kételyek gyakran segítettek már az emberi nemnek. A kételkedő, kritikus gondolkodás mindenkor arra törekszik, hogy elválassza egymástól a helyest és a helytelent, az igazat és a hamist, a jót és a rosszat. Az elválasztás sikerén múlik, hogy „jól” kételkedtünk-e.

A keresztre feszített, eltemetett Jézus – é! Jó okkal keltett kételyt ez még a leghűségesebb tanítványok lelkében is. Nem csoda, ha először arra gyanakodtak, hogy kísértetet látnak! Bizonyítékra volt szükségük, hogy eldöntsék, mi az igazság: nem volt ehhez elég a látás és a hallás, hanem kellett a tapintás és az „ízlelés” is. Tapasztalataik végül meggyőzték a tanítványokat: elhitték, hogy Ő az, hittek Benne, és hittek Neki. Könnyű nekik, mondhatjuk, hiszen nekünk meg kell elégednünk az Evangélium tanúságával, testi valójában nem tapasztalhatjuk meg a Mestert.

De vajon nem nagyobb feladat-e hinni Neki, mint hinni Benne? A keresztények világszerte megvallják hitüket a Megváltóban, a feltámadt Krisztusban, az élő Isten egyetlen Fiában. Sokan talán még azt is képzelik, hogy tulajdonképpen ebből áll a kereszténység, vagy hogy ez a keresztény hit lényege. Pedig mennyivel több kételyre indíthatja az embert, ha azt vizsgálja: vajon hányan vannak azok a keresztények, akik nemcsak Benne hisznek, hanem Neki is? *Boldogok a szegények... Fordítsd oda a másik arcodat! ... Százannyi testvért, bár üldözések közepette, ráadásul még az örök életet! ... Ha csak akkora hitetek volna, mint a mustármag...* Ezeket mondta nekik, amíg még velük volt, és ők hittek Neki.

A jézusi tanítás lényege nem magáról Jézusról, hanem rólunk, emberekről szól: hogy miként forduljunk egymáshoz, és miként Mennyei Atyánkhoz. Kételkedni persze e tanítás igaz voltában is lehet – de mennyivel többet ér, ha végre meggyőződésünkkel válik!

Bajnok Dániel, Budapest